

чаваше теглилата; шайки отъ изгладнѣли хора тършуваха по селата и распроставяваха ужасъ. Буржуазията въ много градове и села организира въоръжени отряди; Парижъ бѣ въ неопишимо възбудено състояние; партиитѣ една връзъ друга стоварваха отговорността за смутоветѣ. Това обтегнато положение трая около единъ мѣсець.

За да се тури край на всичко това Общитаритѣ (дума съ която се отличаваха депутатитѣ отъ третето съсловие), рѣшиха по прѣдложението на Сийеса да поканятъ за послѣденъ пътъ духовенството и дворянитѣ да провѣржатъ пълномощията въ общо засѣдание и че въ противенъ случай тѣ ще минатъ и безъ тѣхъ, като ги считатъ че не сж се явили.

Това бѣше на 10 юний; провѣржаванieto почна на 12 въ седемъ часа вечерята. Ни единъ депутатинъ отъ другитѣ двѣ съловия не се яви. Провѣржаванieto се продължи и на другия день; него день се явиха трима депутати отъ духовенството на Поату; и тримата бѣха прости священници. Когато тѣ прѣдставиха пълномощията си на бюрото и заеха мѣсто въ засѣданието, раздаде се ржкоплѣскание отъ страна на събранието. На другия день още шестима други священници дойдоха, мѣжду които бѣше и Грегоаръ, священникъ отъ Амбермениль въ Лотарингия, истиненъ християнинъ и горѣщъ републиканецъ, който глѣдаше на евангелието като на демократически кодексъ. Примѣра имъ намѣри подражатели.

На 15, слѣдъ като се свърши провѣржаванieto на пълномощията, Сийесъ прѣдложи на Общитаритѣ да зематъ слѣдующето многословно наименование: *„Събрание на извѣстни и припознати прѣдставители на френския народъ.* — Мирабо прѣдложи слѣдующето: *прѣдставители на френския народъ,* което справедливо зе връхъ въ послѣдствие. Но словото народъ,